

ת"פ 24061/04 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד אבשלום חرز

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 24061-04-12 מדינת ישראל נ' חرز
בפני כב' השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
ע"י ב"כ עו"ד רונית בירס
נ ג ז
אבשלום חرز

ע"י ב"כ עו"ד מורן פורת

הכרעת דין

כתב האישום ויריעת המחלוקת

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של העסקה שלא כדין, בניגוד לסעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.3.17 סמוך לשעה 09:35, העסיק הנאשם בשטח חקלאי צפונית ליישוב שער אפרים, את סחא איימן, שהינו תושב האזור (להלן: "תושב האזור"), ואין לו אישור שהוא ועובדת בתחוםי מדינת ישראל.

2. בפתח ישיבת ההוכחות ניתן המענה לכתב האישום בזו הלשון: "**ה הנאשם טוען שלא העסיק את השב"ח, הוא האמין שהשב"ח מתגורר בקלווסואה, ובכל מקרה טוען שלא העסיק אותו.**"

3. סעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל קובע:
"**מעביד שהעסיק עובד שהוא תושב זר שאינו רשאי לעבוד בישראל לפי חוק זה... דינו, על אף האמור בכל חיקוק - מאסר שניתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.**"

4. למקרא המענה לכתב האישום עולה כי אין מחלוקת לעניין עובדת היוטו של תושב האזור שווה בלתי חוקי בישראל. המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשתי שאלות:

א. האם הנאשם היה מודע - או לפחות הבהיר, עצם את עיניו - לגבי העובדה שתושב האזרור שהה בישראל שלא כדין?

ב. האם הנאשם העסיק את תושב האזרור?

ראיות התביעה

5. מטעם התביעה העיד **פקד אלברן אלברן, סגן מפקד יחידה במשמר הגבול**, אשר עיכב את הנאשם ואת תושב האזרור בשטח. דוחות עיקוב שערך הוגש וסומנו **ת/4 ו-ת/5**. כמו כן, הוגש דוח פעולה שערך, ובו אימרתת נאשם (**ת/6**).

כן הוגש מטעם התביעה המוצגים הבאים:

הודעת הנאשם מיום 24.8.11, 09:40 - **ת/1**.

- תע"צ מיום 12.9.11 ומיום 11.9.14 לעניין היותו של תושב האזרור שווה בישראל שלא כדין במועד הרלוונטי - **ת/2; ת/3**.

6. פקד אלברן העיד כי בעת האירוע היה בפעולות שגרתיות ונכנס עם רכב משטרתי גלוי ומצווה לשטח חקלאי בישוב שער אפרים בו מגדלים ירק, פטרוזיליה וכוסברה. לדבריו:

"**זההיתי שלושה אנשים שעובדים, שקטופים ירק ומכניסים אותו לשקיות. ביקשתי משלוחתם להגיע אליו, ומתוךור ראשוני עלה שאחד מהם בעל השטח, אחד אחר הוא שווה בלתי חוקי ללא אישורים**" (עמ' 3).

העד לא זכר מה הייתה אימרתו המדוייקת של הנאשם באותו מעמד, על כן, בבקשתה ב"כ המआשימה להגיש את דוח הפעולה שערך העד מיד ובסתור לאחר האירוע, ובית המשפט נעתר לבקשתה, זאת לצורך הוכחת אימרתת הנאשם (ראה החלטה בעמ' 4 לפ"ר).

פקד אלברן תיעד את אימרת הנאשם בדוח הפעולה **ת/6**, כדלקמן:

"**המעסיק הודה שהוא מעסיק את השב"ח ונוטן לו 130 ₪ ביום כולל אוכל והוא הביא אותו מקלנסואה ע"מ שיעבד בשדה שבבעלותו.**"

7. גם את תגובתו של הנאשם לעיקוב תיעד פקד אלברן, כדלקמן - "**אני מצטער חשבתי שהוא מקלנסואה ואני משלם לו 100 ₪ ביום כולל אוכל**" (דוח עיקוב, **ת/5**); כן תיעד את תגובת תושב האזרור - "**באתי לעבוד**" (דוח עיקוב, **ת/4**).

פקד אלברן העיד כי ככל הנראה הנאשם לא אמר לו שהוא יודע שתושב האזרור הוא שווה בלתי חוקי, שכן אם

היה אומר זאת, הדבר היה מצוי ביטוי ב-ת' 6.

לגביו הtentago תושב האזור - ברגע שזיהה את הנידת הוא ניסה לcliffe ולהיעלם בשדה החקלאי אבל שב מזיד כשנקר לא חזר על ידי העד.

8. בחקירתו הנגדית עמד פקד אלבז על כך שלושת האנשים שראה **קטפו ירך וארכזו לשקיות**. העיכוב בוצע כ-800 מטרים מקו התפר.

באשר לחשול שערק לנאים בעת עיכובו, אישר פקד אלבז כי לא נאמר לנאים שהוא רשאי להיעזע בעורך דין; לא נאמר לנאים כי הוא רשאי לשמור על זכות השתקה; לא נאמר לנאים כי הוא עשוי להפליל את עצמו; נאמר לנאים כי הוא מעוכב בחשד להעסקת תושב שטחים.

פקד אלבז הסביר כי אין מדובר ב"חקירה" שנערכה לנאים, אלא ב"חשול" בלבד.

ראיות ההגנה

9. מטעם ההגנה העידו הנאים ועד ההגנה عبدالראוף סלאמה.

10. את גירסתו לאירוע מסר הנאים בהודעתו מיום 11.8.24, ת' 1. בפתח דבריו, אמר הנאים כי אין לו צורך בעורך דין. הנאים הכחיש כי העסיק את תושב האזור וטען כי הוא מעסיק עובדים דרך שירות התעסוקה ומשלם על כל עובד 1,000 ל"ח, על כן אין כל הגון בהעסקת תושב האזור. לטענותו, **תושב האזור הגיע אליו לשטח עם אופניים ו אמר לו שהוא רוצה לעבוד**. הנאים שאל אותו מהין הוא זהה השיב "מקלנסואה". יחד עם הנאים בשטח שהוא عبدالראוף. לגבית הנאים, "הבהיר שבא ביקשתי ממנו בסך הכל שלושה שקים של פטרוזיליה שיעמיס ברכב, אמרתי לו תעמיס לי לאוטו ובධוק הופיע ג'יפ טויטה עם שוטרים... ואני שואל בנסיבות השוטר את הפועל מאיפה אתה וזה הוא אמר לי מקלנסואה...".

הנאים סיפר כי "באותנו היום לא הגיעו העובדים שלי כי לא הייתי צריך אותם כי הייתה לי עבודה מעטה ושביל זה ביקשתי מסלאמה عبدالראוף שיבוא לעזור לי כי אני עוזר לו מדי פעם".

משנשאל הנאים אם באיזור קלנסואה מסתובבים פועלים מהשטים, השיב: "מלא. בטירה, קלנסואה, טיביה... לא איזה אישורים מלא שב'חימ".

משנשאל הנאים מדוע שאל את תושב האזור מהין הוא, השיב: "... כבר תפסו אותו פעם אחת ששיקר אותו פועל שעבד אצל שאמיר לי שהוא מקלנסואה זה היה ב-2.11.2023".

הנאים טען כי אמר לתושב האזור "ברגע שתיתן תעוזת זהות אני אעסיק אותך". הנאים הכחיש כי העסיק את תושב האזור - "הוא לא עבד רק ביקשתי ממנו שישים יד ויעזר לי להעמיס את השקים ללא תשלום ללא שכר ללא כלום".

11. עדותו בבית המשפט סיפר הנאשם כי המרחק בין השטח שבבעלותו ליישוב טול כרם הוא פחות מ-800 מטרים, כאשר בין היישובים מפרידה חומה (עמ' 5). הנאשם הכחיש כי ידע שתושב האזור הוא שוהה בלתי חוקי, שכן סבר שהוא מקלנסואה. משאך לראות תעודת זהות כתנאי להעסקה אמר לו תושב האזור כי תעודת הזהות בבית. בשלב זה הגיע ג'יפ המג"ב.

ה הנאשם סיפר כי ביום האירוע לא הגיעו לשטח 8 העובדים שהעסיק (עמ' 6). הנאשם הגיע לשטח כי רצה לשלוח 3 שקים של ירק למסעדה באבן יהודה. לדבריו, 3 שקים מצריים עבדה של כ-20 דקות, **"שלושה שקים זה מה שהיא בכלל. אני אחד, עד ההגנה והפועל שאמר שהוא מקלנסואה"** (עמ' 7).

ה הנאשם אישר כי האמין לתושב האזור כי הוא מקלנסואה וזכה את בקשתו לראות תעודת זהות, שכן **"בפועל לא העסكتו אותו"** (עמ' 8).

בהמשך, טען הנאשם כי גם אם תושב האזור היה מציג לו תעודת זהות לא היה מעסיק אותו כי לא הייתה עבדה באותו היום -

"ת. ... כל שק שוקל בקושי 3 קילו. יכולתי אני לשים ככה."

שב. אז מה ביקשת ממנו?

ת. אם אני אגיד לך טיפשות אז טיפשות... ביקשתי שייזור לי את השקים" (עמ' 8).

משנשאל הנאשם כיצד הוא מסביר כי השוטר תיעד אימרתיו לפיה העסיק את תושב האזור תמורה 130 נ"ל ליום, השיב: **"הוא העיליל עלי, לא ידע למה... אמרתי לו אני אתן לו 130 נ"ל כולל כלכלה ברגע שעבוד"** (עמ' 9). הנאשם אף הכחיש את שיותו לו בדו"ח העיכוב **ת/5**.

12. בחקירה הנגדית סיפר הנאשם כי לאחר שנחקר במשטרת והוטח בו כי תושב האזור סיפר שהעסיק אותו, פגש הנאשם בתושב האזור בקלנסואה. לדבריו, סיפר לו الآخرון כי החוקרים הרביצו לו ועל כן הסכים לחתום על מה שביקשו ממנו. בשלב זה, ביקש הנאשם מתושב האזור לבוא עימו לעורך דין ולחתום בפניהם על תצהיר. בתצהיר סיפר תושב האזור כי הוכה על ידי החוקרים וכי הנאשם לא העיסיקו. לדבריו הנאשם תושב האזור עדין מסתווב בקלנסואה וראה אותו יותר משלוש פעמים מאז. לטענתו הנאשם עורך הדין שהחתמים את תושב האזור הוא חברו והוא היה להם בעבר פעילות פוליטית משותפת. הנאשם טען כי הוא נמנע מלהביא את תושב האזור לעדות, שכן פוחד להסתבר בעבירה של הסעת שב"ח (עמ' 9-10).

לדברי הנאשם באותו הבוקר לא היה אמר כל כך לקטוף את הירק מהשדה, אלא חתנו יואב קטף את הירק והעmis אותו ב-3 שקים, אותן היה אומר להעmis על מכונתו. הנאשם טען שגם היה להעmis את השקים בעצמו (עמ' 11-12).

משנשאל מודיע קרא לראור לעזר לו בעבודה, כפי שאישר בהודעתו **ת/1**, השיב: **"כשראור יכנס תחקרי"**

אותו. ראוֹף לא עבד. בבקשתו ממנו אבל הוא לא עבד... אולי אני רוצה לקטוף עוד 20 שק?". לאחר מכן טען: "עבדל ראוֹף נכה כמוני, אם הוא היה מסוגל לקטוף היעתי לוקח אותו. אבל עבדל ראוֹף אמר אני חולה". ולבסוף, משהוטה בו כי במשפטה אמר שהזמן את ראוֹף שיעזר לו לקטוף, הוסיף: "נון. זו המציאות. עבדל ראוֹף לא מסוגל. בבקשתו ממוני לבוא לעזור לי והוא אמר אני לא יכול אני חולה... הוא בא ואמר אני רוצה קצת ירך" (עמ' 12).

הנאשם נשאל איזה אינטראס יש לתושב האזרע לסייע לו בהעמסת השקים לרכב הנאשם, ללא תמורה, לאחר שהנאשם סירב לקבל אותו לעובדה. לדברי הנאשם "**הוא יכול להגיד לי אני לא רוצה... גם כשאני בכיביש אני עוזר לאנשים ללא תמורה**" (עמ' 13).

13. כאמור, גם עבדל ראוֹף סלאמה העיד בפני מטעם ההגנה.

לדבריו, הנאשם כלל לא ביקש ממוני להגיע לשטח ולא שוחח עימו לפני כן; לא יודע מה תושב האזרע עשה במקום; הגיע אחרי תושב האזרע; לבקשת הנאשם ניגש לעורך דין וחתם על תצהיר, שכן הנאשם אמר לו "אתה צריך להעיד בביבמ"ש. תחתום על זה וזהו"; לא הוקרא לו התצהיר לפני שחתם עליו; חרב העובדה שבתצהיר כתוב שמו של התושב הזר, לא יודע את שמו (עמ' 14-15).

באשר לאינטראקציה בין הנאשם לתושב האזרע אמר העד:

"**ש.ת. לא יודע מה הם עשו, עמדו.**

ש. ראיית שם שקיים לידם?

ת. כמה שקים.

ש. האוטו של מי היה שם?

ת. של אבשלום.

ש. מה התכוונו לעשות?

ת. אני יודע שהם קוטפים.

ש. מה ראיית? באותו יום ראיית אותם קוטפים?

ת. לא.

ש. ראיית את אבשלום קוטף?

ת. כן.

ש. אבשלום קוטף והפועל עמד לידיו?

עמוד 5

ת. כ" (עמ' 16).

14. בסכימה העלתה ההגנה שתי טענות עיקריות - החתמת נוגעת לאימורתו של הנאשם לפקד אלבז, כפי שתועדו ב-ת/5 ו-ת/6. על פי הטענה, משקלן של אימרות אלה הוא נמוך ביותר ואין להסתמך עליהם. מדובר בהליך חוקריתי, הנאשם לא הזהר ולא העמד על זכותו להתייעץ עם עורך דין, הדברים נרשמו באופן לא מדויק ואין לראות בהם הודהה. הטענה השניה נוגעת להוכחת היסוד הנפשי של הנאשם ולטעות במצב דברים. על פי הטענה, הנאשם לא צריך היה לחשוד שמדובר בתושב האזור וטעה לחשוב, טעות כננה, שמדובר בתושב קלנסואה. על כן, ביקשה ההגנה לזכות הנאשם, ولو מחמת הספק.

דין

15. לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי במצגים ובפרוטוקול הדיון, אני קובע כי התביעה הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה והוכיחה, מעבר לספק סביר, כי הנאשם העסיק את תושב האזור, שלא כדין.

16. אני נותן אמון מלא בעדותו של פקד אלבז, ממנה התרשםתי עדות אמונה. ניכר היה בפקד אלבז שנינה לדיק כל הנתין בדבריו, למרות שמאז האروع ועד למועד מסירת העדות חלפו מעליה מ-3 שנים; משנשאל שאלה שלא היה לגביה מענה בדיות שכתב, השיב כי אין זכר, שכן מאז האروع השתתף בעשרות אירועים אחרים; הוא לא ניסה להסביר את הנאשם או להפלילו בכל מחיר; גם לגבי אימרתו של הנאשם בעת עיכובו, הטעים פקד אלבז כי ככל הנראה הנאשם לא אמר לו שהוא ידע שתושב האזור הוא שווה בלתי חוקי.

לאור האמור לעיל, אני קובע כעובדת כי הנאשם ותושב האזור ניצפו על ידי פקד אלבז כשם "**קוטפים ירכן מכנים אותם לשקיות**". אין חולק כי קטיפת ירכן והכנסתו לתוך שקיות מהוות "עבודה" שביצעו הנאשם ותושב האזור.

17. מנגד, גירסתם של הנאשם ושל עד ההגנה عبدالראוף, בהיותם סותרות זו את זו, אין מהימנות עלי ויש בהן כדי לחזק את עדותו של פקד אלבז ולתמוך בה תמייה של ממש. וביתר פירוט:

א. הנאשם בהודעתו במשטרה אישר כי ביום האروع הייתה לו "עבודה מעטה" לבצע, וכי העובדים שלו לא הגיעו באותו היום.

ב. בעוד הנאשם טען בהודעתו במשטרה כי ביקש מעבדל ראויף שיבוא לעזור לו בעבודה, הרי שעבדל ראויף מסר כי הנאשם כלל לא ביקש ממנו להגיע לשטח ולא שוחח עמו לפני כן.

ג. בעוד הנאשם טען בעדותו כי כלל לא קטף ירכן באותו הבוקר, שכן אמר היה רק להעmis 3 שקים על מכוניתו, הרי שעבדל ראויף העיד - כפי שהעיד פקד אלבז - כי הנאשם קטף ירכן.

ד. גירסתו של הנאשם לפיה סירב להעסיק את תושב האזור בשל אי הצגת תעוזת זהות ואיילו לאחר מכן ביקש ממנו "טובה" בהעמסת השקים על מכוניותו וזה נותר לכך, אינה היגיונית ואני מתישבת עם נסיען החיים והשכל הישר. אין זה הגיוני כי תושב האזור יעדיר לבקשת הנאשם ו"יעזר" לו בעובודה, ללא תמורה, לאחר שזמן קצר קודם לכן, סירב הנאשם לקבלו לעובודה בשל היעדר תעוזת זהות.

ה. עוד לא ברור מדויק יבקש הנאשם מתושב האזור "עזרה" בהעמסת שלושת השקים על רכבו אם לטענתו "כל שק שוקל בקושי 3 קילו. יכולתי לשים אני ככה". הסברו של הנאשם לפיו "אם אני אגיד לך טיפשות אז טיפשות" הינו הסבר מיתם שאין ליתן בו אמון.

ו. נסיבות החמתת תושב האזור ועד ההגנה عبدال ראוּף על ה"תצהיר" הין תמהות, בלשון המועטה. عبدال ראוּף העיד כי הנאשם אמר לו "אתה צריך להיעיד בביב"ש. תחתום על זה זהה". לא הוקרא לעד התצהיר עליו חתום, העד כלל לא ידע את שמו של תושב האזור למרות שהשם מופיע בתצהירו, והרושם שנוצר הוא כי הנאשם גיס את עד ההגנה למסירת עדות לטובתו.

ז. כך גם בנוגע להחמתת תושב האזור על תצהיר. אם נכונה גירסת הנאשם לפיה תושב האזור נהג להסתובב בקלנסואה וכי ראה אותו בעיר יותר משלוש פעמים מאז הארוּע - מדויק נמנע הנאשם מלhiba את תושב האזור לעדות בפני בית המשפט. הסברו של הנאשם לפיו חשש מהבאת העד פן יואשם בעבירה של הסעת שב"ח לאו טענה היא, שכן ניתן בנקול, באישור בית המשפט, לזמן את העד לעדות, מבליל להסתכן בביצוע עבירה כאמור.

ח. לענין היסוד הנפשי, דהיינו מודעותו של הנאשם לעובדה כי מדובר בתושב אזור השוהה שלא כדין בישראל, או "עצימת עיניים" והימנעות מבירור נסיבת זו, חרף קיומו של חשד שההתעורר אצל הנאשם בעניין זה - הרי שהיסוד הנפשי לנולד מדבריו של הנאשם - הנאשם העיד כי כבר תפסו אותו פעם אחת, ביום 2.3.11, כשבועיים לפני הארוּע נשוא כתוב האישום, כ留守 שיקר לו אמר שהוא מקלנסואה. דהיינו, הנאשם מודיע לך שיש לבירר ולודוד עם הפועלים אם אוחזים הם בתעוזת זהות ישראלית או באשרת שהיא ועובדת בישראל; הנאשם העיד כי הוא מודיע לעובדה כי בטירה, טيبة וקלנסואה מסתובבים "מלא שב"חים"; עוד העיד הנאשם כי התנה את העסקתו של תושב האזור בהציגת תעוזת זהות וכי תושב האזור נמנע מלעשות כן, עובדה המלמדת יותר מכל על כך שתושב האזור, ברמת וודאות גבוהה, הינו שווה בلتוי חוקי בישראל - וראה גם החזקה הקבועה בסעיף 12(ד) לחוק הכנסה לישראל.

18. **סיכום בגין** - הוכח כי הנאשם ותושב האזור עבדו בשטח החקלאי, קטפו ירק והכניסו אותו לשקיות (עדות פקד אלבז; עדות عبدال ראוּף); הוכח כי הנאשם ותושב האזור העמיסו את השקים על רכב הנאשם (עדות הנאשם); עוד הוכח כי הנאשם ידע, או למצער עצם את עיניו לגבי האפשרות שמדובר בתושב אזור השוהה בישראל שלא כדין, אף שחשד בקיום נסיבה זו ונמנע מלברר עד תום (עדות הנאשם; סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, תש"ז-1977).

עתה נפנה לבחינת משקלן של אימרותיו של הנאשם כפי שנמסרו לפקד אלבז במעמד העיכוב (**ת/5** **ת/6**). כזכור, טענת ב"כ הנאשם טעונה משפטית, לפיה גם "תשאול" בשטח אמר לעמד בכללים של "חקירה" מבחינת הקפדה על זכויות החשוב; וטענה עובדתית, לפיה קיימת מחלוקת מה אמר הנאשם לפקד אלבז - האם אמר לו כי הוא מצטרע על כך שהעסיק את תושב האזור תמורה 130 ל' או שמא אמר לו שהתקoon להעסיקו בכפוף להציגת תעוזת זהות.

לכארה, תשאול הנאשם בשטח על ידי פקד אלבז עונה על הגדרת "חקירה" בסעיף 1 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב-2002 - **"חקירה - תשאול או גביית הוועדה בקשר לעבירה, בידי שוטר"**. בנסיבות אלה, היה על פקד אלבז, לכארה, להחשיך את הנאשם בביצוע עבירה של העסקה שלא כדין, לידע אותו בדבר העובדה שדברים שיםسور עלולים לשמש ראייה כנגדו בהליך פלילי, להעמידו על זכותו להימנע מלהшиб על שאלות וכן להעמידו על זכותו להיוועץ בעורך דין.

בע"פ 5121/98, **יששכרוב נ' התובע הצבאי** נקבע כי חובת הידוע בדבר זכות ההיוועצות עם עורך דין חלה על "עוצר". היקפה של חובת הידוע לגבי מי שחושד בביצוע עבירה (להבדיל מ"עוצר" או ממי שהוחלט לעצמו) הושארה בצריך עיון. ואולם כב' הש' ביןש העניקה בחוות דעתה פרשנות מרחביה למונח "עוצר", כך שחוות הידוע מתגבש "כל אימת שאדם חשוד בביצוע עבירה ומעוכב במשמרות המשטרה לצרכי חקירה, באופן שחייבתו וחופש התנועה שלו מוגבלים; זאת, אף אם לא התקבלה החלטה מצד הקצין הממונה בדבר מעצמו של החשוד" (פסקה 17 לחוות דעתה של כב' הש' ביןש).

גם בע"פ 9956/05, **אסף שי נ' מדינת ישראל** נקבע כי "חוות האמורה (לאפשר פגישה עם סגנו'יל'א ד'יחוי' - א.ש.) חלה גם כאשר הנחקר המבקש להיפגש עם סגנו'יל'א מצוי במשמרות המשטרה לצרכי חקירה שהוא אינו בבחינת 'עוצר'" (פסקה 14 לחוות דעת הנשייה ביןש).

ואולם, עיון בפסקה הנוגעת לסוגיות קבילות אימרות נאשימים מעלה כי לא בכל מקרה יורה בית המשפט על פסילת אימרות שנגבו מנאשימים או על מתן משקל נמוך לאמרות שכאה. עניין זה הוא תלוי נסיבות ומסור לשיקול דעתו של בית המשפט.

כך, למשל, **בעניין מרדיינגר** (ת.פ. (ת"א) 2141/08), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, דובר בגיןם שזומן לחקירה במשרדי חקירות פקיד השומה, נחקר באופן רציף במשך 11:30 עד לשעה 23:00, לא אכל ולא שתה באופן מסודר, והובא בסופו של יום בפני פקיד השומה לשמעו תשובתו לעניין החשדות נגדו ולענין קביעת תנאי שחרורו בערובה, כל זאת כחוקרי נוכחים בחדר. הנאשם לא הזהר כי דבריו יירשם וישמשו נגדו, לא יודע בדבר זכותו להיוועץ בעורך דין, לא הוקראו לו הדברים שמסר והוא אף לא נתקבש לאשרם בחתימתו. במצב דברים זה, לא ב כדי קבע בית המשפט באותו עניין כי על החוקרים להימנע מפגיעה מכובנת בזכות השתקה ובזכות ההיוועצות של הנאשם. על כן, קבע בית המשפט כי אימרותו של הנאשם בנסיבות אלו, אינה קבילה.

כך גם **בעניין אבו עיאש** (ת.פ. (ח'י) 10231-11-08), אליו הפנתה ב"כ הנאשם, דובר בגיןם אשר עם הבאתו לתחנת המשטרה לצורך חקירותו, ובטרם נכנס לחדר החקירות, "תשאול" על ידי השוטר, מבלי שצויינה בפניו זכותו להיוועץ עם עורך דין. עוד עולה כי לאחר מכן, וחרף העובדה של הנאשם "עוצר", ועל אף בקשתו של

הנשם להיוועץ בסנגורייה הציבורית, נמשכה חקירותו כסדרה. גם כאן, בנסיבות האמורות, ראה בית המשפט לנכון לפטול את אימרת הנשם מכוח כלל הפסילה הפסיקתי.

וראה עוד בעניין זה רע"פ 4536/14, **מוחמד רעד נ' הוועדה המרחבית לתוכנן ובניה מזרח השרון**, שם נדחתה טענה לפיה חובה על כל בעל מרחות להבהיר לכל אדם אשר נחקר כי זכותו להיוועץ בעורך דין. באותו מקרה דובר בפקח בינה אשר שוחח עם המבוקש מבלי לידע אותו בדבר זכותו להיוועץ בעורך דין. בית המשפט העליון קבע כי "טענה זו נתענה בუלמא, מבליל שהמבקש הבהיר מהו המקור הנורומטיבי לטענה כה רחבה, וגם לא עומד על הפער הקיים בין הדין הקיימים. יודגש, כי בעניינו, המבקש לא היה עצור, וגם לא מעוכב. יתרה מזו, ספק רב בעיני אם ניתן לראות את שיחתם של המבוקש והפקח כפעולה 'חקירה', וכן ראוי להדגש, כי מדובר בפקח מטעם מוסד תכנוני, ולא בשוטר".

20. בעניינו, סבורני כי יש לראות באימרותו של הנשם כפי שתועדו בדו"ח הפעולה (**ת/6**) ובדו"ח העיוכב (**ת/5**) כ"ראשית הודיה" ואף אם לא יונתק להן מלא המשקל הראייתי, עדין יש לקבוע כי הן מהוות חיזוק לראיות שהצטברו כנגד הנשם. להלן טעמי:

א. "תשאול" הנשם על ידי פקד אלבז נעשה בתכווף להגעתו למקום וכברור ראשוני של נסיבות הימצאים של הנשם ותושב האזור במקום. כך הפנה שאלות כלליות-אינפורמציביות אל הנשם ואל תושב האזור והם השיבו לו בקצרה.

ב. לצורך בירור ראשוני של נסיבות הימצאים של החשודים במקום הארץ, רשיי היה השוטר לשאול אותו מספר שאלות ולברר פרטים ראשוניים, גם بلا שהזירם והעמידם על זכותם להיוועץ בעורך דין.

ג. הנשם לא היה בסטטוס של "עצור", לא הובא לתחנת המשטרה ולא הtbody אקט חקירותי מובעה. לא הוביל עד תום באיזה שלב נשאלו השאלות עליון השיב הנשם לפקד אלבז - האם בטרם הודיע לו כי הוא מעוכב בחשד לביצוע עבירה העסקת שב"ח או לאחר מכן.

ד. לא הוכח קשר סיבתי בין הפרת חובת הידוע בדבר זכות ההיוועצות עם עו"ד זכות השתיקה לבין תוכן שיחתו של הנשם עם פקד אלבז. יודגש, כי על פי עדותו של הנשם, שכובעים עבר לארוע נשוא כתוב האישום, נתפס הנשם עם פועל שייקר כי הוא מתגורר בклנסואה, ועל כן, ברור היה לנאם, כי הבירור שערך פקד אלבז הינו חלק מהליך חקירה עתידי שתנהל נגדו. על כן, יכול היה להימנע ממשירת פרטים מסוימים אותו ביצוע עבירה.

ה. במקביל לקבלת התייחסות ראשונית מן הנשם אודות נסיבות הימצאותו עם תושב האזור במקום הארץ נמסרה גם תשובתו של תושב האזור ותועדה ב-**ת/4** - "באתי לעבוד", תגובה אשר מחזקת אף היא את המסקנה כי תושב האזור הועסק על ידי הנשם.

ו. נכון שדבריו של הנשם לא נרשמו על ידי פקד אלבז על דרך של "שאלת-תשובה" והוא לא נתבקש לאשר את הדברים בחתימת ידו. ואולם, עדותו של פקד אלבז, כאמור, מהימנה עלי,

ועל אף שלא זכר במדוייק מה אמר הנאשם (עמ' 3, ש' 21-14), הרי שמהתרשומת שערר "בזמן אמת" עולה כי הנאשם אישר במפורש כי העסיק את תושב האזור, כי הוא משלם לו 100 (או 130 ל"נ) כולל אוכל, וכי הוא מצטער.

צ. כאמור, אמירות אלה של הנאשם, אף אם לא נרשמו באופן מדוייק ומלא על ידי פקד אלבז, ואף אם לא ינתן להם בסופו של יום מלא המשקל הראייתי, מהווות "ראשית הודהה" ומחזקות את הראיות העצמאיות שהצטברו כנגד הנאשם בתיק זה.

.21 לאור כל האמור לעיל, אני מרשים את הנאשם בעבירה המיויחסת לו בכתב האישום - העסקה שלא כדין, בניגוד לסעיף 12א(ב) לחוק הכנסה לישראל, תש"ב-1952.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ד, 03 ספטמבר 2014, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ועו"ד מירב נוסבויים, אשר מופיעה בשם עו"ד מורן פורת.